

обезумял. Каква нужда има да се готви сега нова бран? Есен е. Всеки прибира плода си. Иде зима. А Солун е тъй далече. Не бъди така упорит! Ще строшиш главата си! Калоян плесва с ръце. Близа Радул.

о я н - Великият боляр Сеслав в тъмницата под ^{Зан} парадната кула! И това очаква всеки, който дръзне да ми противоречи. И всеки предател!

о л а в - Аз не съм предател, Иваница. Един ден ще повярваш на думите ми...

Стражата го отвежда.

о л а н - ^{Довиждане} Бърви-ей, Белота! Искам да остана с княз Йоан!

Белота излиза.

а н - А с е н - Чичо, заклинам те да не идигаш тази тежка бран сега! Сега, когато изменниците готвят недобри неща!

о я н - Ти си още млад, Йоане, и не разбираш, че владетеля ще се справи с вътрешните си врагове само, когато всички видят колко тежи десницата му с меча! ~~Излез!~~ ^{Върви!} Иди повикай Мария!

Йоан излизайки съглежда идващия отец Василий. Знам за какво идеш, светиня ти. Но напразно е!

и л и й - Дойдох да те посъветвам като баща. Изглежда ти забравяш най-голямата опасност!

о я н - Коя?

и л и й - Папа Иннокентий!

о я н - Не се боя от него!

и л и й - Иваница, внимавай! Той готви нов кръстоносен поход срещу теб. Особено сега, когато научи, че твоите хора са обезглавили солунският крал.